Gruppe: 2

FCI rasenr: 61
FCI dato: 03.06.2016
NKK dato: 30.06.2025

ST. BERNHARDSHUND

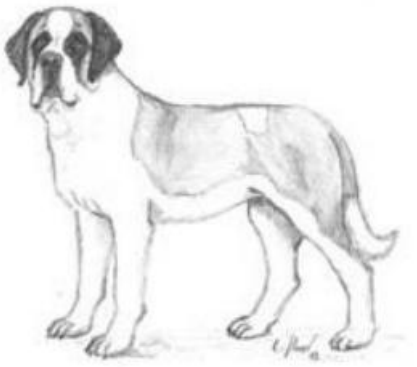

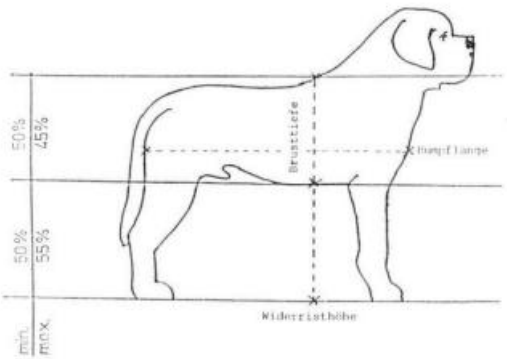

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **2**
FCIs RASENR.: **61**

RASEBESKRIVELSE FOR **ST. BERNHARDSHUND**
(Bernhardiner)

Opprinnelsesland: Sveits

Bruksområde: Selskaps-, vakt- og gårdshund.

Kort historikk: På toppen av Store St. Bernhardspass, 2469 moh., ligger et herberge grunnlagt av munker i det 11. århundre, som tilfluktsted for reisende og pilgrimmer. Der har de holdt store hunder brukt til vakt og beskyttelse siden midten av 1600-tallet. At slike hunder har eksistert er bekreftet ved bilder fra 1695 og et dokument som herberget har fra 1707. Hundene ble snart satt inn til å følge reisende og skulle spesielt komme til unnsetning for de som hadde gått seg vill i snøvær og tåke. Berømmelsen til St. Bernhardshunden spredte seg pga. historier om tallrike menneskeliv reddet fra «den hvite død». Fortellingene ble publisert på mange språk og etter muntlige beretninger til soldatene som krysset passet med Napoleons hær i 1800. Den ble kalt barry-hund på den tiden etter den legendariske Barry som ble inkarnasjonen på en redningshund. St. Bernhardshundene nedstammet direkte fra de store gårdshundene som var vanlige i regionen. I løpet av noen få generasjoner med målrettet avl på et ideal hadde man kommet frem til dagens rasetype. Heinrich Schumacher fra Holligen nær Bern var den første som begynte å føre stamtavle for hundene sine i 1867. I februar 1884 ble «Schweizerisches Hundestammbuch» (SHSB), den sveitsiske hundestamboken, påbegynt. Første hund innskrevet var St. Bernhardshunden Leon, og de påfølgende 28 registreringene var også St Bernhardshunder. 15.mars 1884 ble den sveitsiske St. Bernhardsklubben stiftet i Basel. På en internasjonal kynologisk kongress 2. juni 1887 ble St. Bernhardshunden anerkjent som en sveitsisk rase og standarden fastsatt. Siden da har St. Bernhardshunden blitt ansett som den sveitsiske nasjonalrasen.

Helhetsinntrykk Det finnes to varianter av St. Bernhardshunden: Korthåret (stockhaar) og langhåret. Begge variantene er av betydelig størrelse og med et imponerende utseende. De har en harmonisk, kraftig, stram og muskuløs kropp med et imponerende hode og oppmerksomt uttrykk.

Viktige proporsjoner:

- Ideelt forhold mellom mankehøyde og kroppslengde (målt fra skulderledd til sittebensknuten) = 9:10.
- Ideelt forhold mellom mankehøyde og brystdybde sees av følgende skisse:

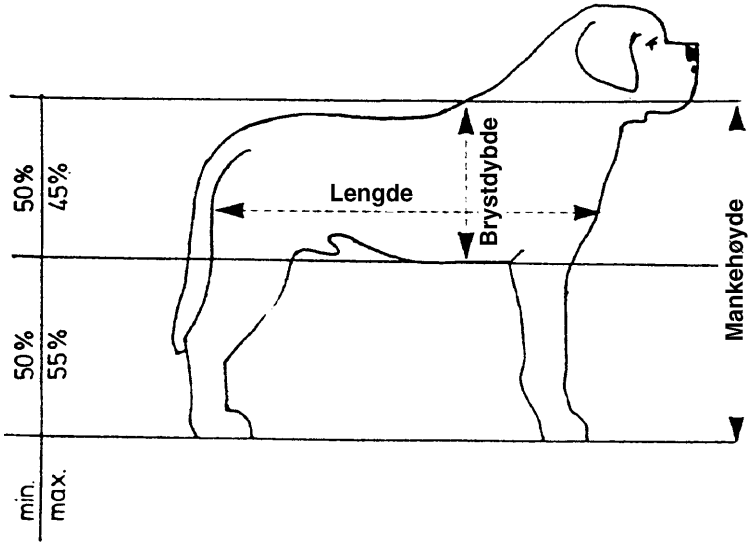

- Hodets totale lengde litt mer enn 1/3 av mankehøyden.
- Forholdet mellom snutedybde (målt ved snuteansatsen) og snutelengde = nesten 2 : 1.
- Snutens lengde er litt lengre en 1/3 av total hodelengde.

Adferd/ temperament: Vennlig. Rolig til livlig temperament. Vaktsom.

Hode: Kraftig, imponerende og meget uttrykksfullt.

Skalle: Kraftig og bred, sett i profil og forfra lett hvelvet. Når oppmerksom danner øreansatsen og skalletoppen en rett linje som fra siden går over i en myk runding til de kraftig utviklede høye kinnbena. Skallen faller bratt mot snutepartiet. Nakkeknølen kun moderat markert. Øyenbrynsbuene er sterkt utviklet. Pannefuren, som begynner ved stoppen, fortsetter til midten av skallepartiet. Pannehuden danner lette rynker over øynene som blir tettere mot pannefuren. Når hunden er oppmerksom er de moderat synlige, for øvrig lite i øyenfallende.

Stopp: Klart markert

Ansiktsregion:

Nesebrusk: Sort, bred og firkantet med godt åpne nesebor.

Snuteparti: Regelmessig bredt. Rett neserygg med lett lengdefure.

Lepper: Sorte lepperender. Overkjevens lepper kraftig utviklet, faste

og ikke for overhengende, og danner frem mot nesen en bred bue. Synlige munnviker.

Kjever/tenner: Sterk over- og underkjeve, kraftige, brede og like lange. Godt utviklet regelmessig sakse- eller tangbitt. Omvendt saksebitt uten åpning mellom fortennene i over- og underkjeven er tillatt. Komplett tannsett. Manglende P1 og M3 aksepteres.

Øyne: Middels store, mørk brune til nøttebrune, moderat dyptliggende med et vennlig uttrykk. Naturlig fast øyelokksavslutning tilstrebes. En **meget** liten fold med lite synlig blinkhinne ved nedre øyelokk og liten fold ved øvre øyelokk er tillatt. Øyelokksrendene er fullstendig pigmenterte.

Ører: Middels store, høyt og bredt ansatt. Ørebrusken kraftig utviklet. Smidige ørelapper, trekantede med avrundet spiss. Den bakerste kant lett utstående, mens den forreste ligger inn til kinnet.

Hals: Kraftig og tilstrekkelig lang, moderat løs strupe- og halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Sett forfra rette og parallelle. Moderat bred forbensstilling.

Skulder: Skråstilt, muskuløs og godt tilliggende.

Overarm: Lengre enn skulderbladet. Vinkelen mellom skulderbladet og overarmen må ikke være for åpen.

Albue: Tilliggende.

Underarm: Rett, kraftig benstamme, tørr muskulatur.

Mellomhånd: Loddrett sett forfra, som en forlengelse av underamen. Skråstilt sett fra siden.

Poter: Brede, godt sluttede med kraftige og godt hvelvede tær.

Kropp: Imponerende og majestetisk, balansert og harmonisk, muskuløs.

Manke: Tydelig markert.

Rygg: Bred, kraftig og fast. Overlinjen rett og horisontal fra manke til lenden.

Kryss: Langt, svakt avfallende, som går harmonisk over i

haleroten.

Bryst: Moderat dyp brystkasse med godt buede ribben, men ikke tønneformet. Ikke dypere enn til albuene.

Underlinje/buk: Lett opptrukket buk.

Hale: Bred og kraftig i ansatsen. Halen lang og tung, siste halevirvel rekker minst til haseleddet. I ro bæres halen rett nedhengende eller med den nederste tredjedelen krummet lett oppover. Høyere haleføring når hunden er ivrig.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Muskuløse, moderat vinklet. Sett bakfra er bakbena parallelle, ikke trang benstilling.

Lår: Kraftige, muskuløse og brede.

Knær: Godt vinklede, verken ut- eller innoverdreide.

Underlår: Skråstilte og temmelig lange.

Haser: Lett vinklede og faste.

Mellomfot: Sett bakfra rette og parallelle.

Poter: Som forbena.

Bevegelser: Harmoniske, med stor rekkevidde, og med god bakbensaksjon. Ryggen forblir stabil og stram. For- og bakpoter føres rettlinjet fremover.

Pels:

Hårlag: **Korthåret:** (Stockhaar, dobbelt hårlag). Tette dekkhår, glatte, tilliggende og grove. Rikelig med underull. Lårene har moderate bukser, og halen er tett behåret.

Langhåret: Rette dekkhår, middels lange, med rikelig underull. Ansikt og ører korthåret. Over krysset er pelsen for det meste noe bølget. Faner på forbena, kraftige bukser på lårene. Busket hale.

Farge: Hvit grunnfarge med **mindre eller større, klare, røde flekker** (platten) **til gjennomgående klar/mørk rød sadel** over ryggen og sidene (mantel). Brudt sadel (hvor den hvite farge bryter gjennom) er også korrekt. Tigret rødbrunt er tillatt. Brungult tolereres. Mørke sjatteringer i hodet ønskelig. Antydning til sorte **sjatteringer** på kroppen

tolereres.

Obligatoriske hvite tegninger:
Bryst, poter, halespiss, snutebånd, bliss og nakkeflekk.

Ønskede tegninger:
Hvit krage og symmetrisk mørk maske.

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: min. 70 cm, maks. 90 cm
Tisper: min. 65 cm, maks. 80 cm
Hunder som overskrider maksimumshøyden skal ikke bli trukket i bedømmelsen såfremt helhetsinntrykket virker harmonisk, og bevegelsene er sunne.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- Manglende kjønnspreg
- Uharmonisk helhetsinntrykk
- For lang eller kort snute
- Utoverhengende lepper på underkjeven
- Manglende tenner bortsett fra P1 og M3. Små tenner (spesielt fortenner)
- Svakt underbitt.
- Lyse øyne
- Ikke tilstrekkelig stramme øyelokksrender
- Svai rygg, karpelend
- Krysset høyere enn manken eller sterkt avfallende
- Hale som bæres rullet over ryggen
- Fravær av obligatoriske tegninger
- Feilaktige bevegelser
- Kruset pels
- Ufullstendig eller manglende pigmentering av nesebrusk, rundt nese, av lepper og rundt øyelokk
- Feilaktige bunnfarge, f.eks. rødbrunt skjær eller ticks i det hvite

Alvorlige feil:

- For korte ben i forhold til størrelsen (lavbent)
- Kraftige hudfolder på hode og hals.
- Krokete eller svært utoverdreide forben
- Dårlig vinklet, rette haser eller kuhaset

Diskvalifiserende feil:

- Aggressive eller ekstremt sky
- Tydelige fysiske eller atferdsmessige avvik
- **Svakt temperament**

- Overbitt, tydelig underbitt
- Glassøye
- Ektropion, entropion
- Ensfarget hvit eller ensfarget rød-brun (eller fravær av bunnfargen)
- Annen farge enn angitt **og kjøttfargede nesebrusk (upigmenterte nesebor)**
- Blå øyne, glassøyne
- Mankehøyde under minstemål

OBS
Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

De siste endringer er markert i fet skrift.